

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIX. — Wydana i rozestana dnia 29. lutego 1916.

Treść: (№ 55. i 56.) 55. Rozporządzenie, którem wydaje się na czas trwania nadzwyczajnych stosunków, spowodowanych wojną, zarządzenia w sprawie ruchu przedsiębiorstw leśnych i przemysłowych, zajmujących się przerabianiem i spożytkowaniem produktów leśnych. — 56. Rozporządzenie w sprawie uzupełnienia rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. września 1915 o obrocie lmem.

55.

Rozporządzenie Ministra rolnictwa w porozumieniu z Ministrami spraw wewnętrznych, handlu i sprawiedliwości z dnia 23. lutego 1916,

którem wydaje się na czas trwania nadzwyczajnych stosunków, spowodowanych wojną, zarządzenia w sprawie ruchu przedsiębiorstw leśnych i przemysłowych, zajmujących się przerabianiem i spożytkowaniem produktów leśnych.

Na mocy rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Jeśli z powodu wydarzeń wojennych wskutek nieobecności właściciela lub zarządcy lub z innych przyczyn zastanowiono gospodarstwo leśne albo ruch gospodarstw leśnych lub zakładów przemysłowych i przedsiębiorstw, służących dla przerabiania i spożytkowania produktów leśnych lub prowadzi się je

w sposób, nieodpowiadający tutejszokrajowym interesom, może polityczna władza krajowa ustanowić dla takiego przedsiębiorstwa na jego koszt i niebezpieczeństwo zarządcę ruchu stosownie do podanych niżej przepisów.

Zarządcę ruchu można ustanowić bez dochodzenia i bez podania powodów.

§ 2.

Jako zarządców ruchu można ustanowić tylko te osoby, które posiadają znajomość rzeczy, wymaganej dla prowadzenia powierzonych im interesów, i są godni zaufania. Jeśli zarządcy ruchu ma być powierzone gospodarstwo leśne, musi on odpowiadać obowiązującym przepisom ustawy lasowej o zarządcach gospodarstwa (§ 22. ustawy lasowej).

Urzędu zarządcy gospodarstwa można nie przyjąć tylko z ważnych powodów.

§ 3.

Zarządcę gospodarstwa — o ile on nie należy do kategorii urzędników państwowych — należy zobowiązać przez przyrzeczenie do sumiennego wypełniania powierzonych mu obowiązków.

Jeśli przedsiębiorstwo jest wpisane do rejestru handlowego, to polityczna władza krajowa winna

spowodować wpisanie ustanowienia zarządcy gospodarstwa do rejestru.

§ 4.

Zarządca gospodarstwa winien wydawać wszystkie zarządzenia, służące do należytego i korzystnego prowadzenia powierzonego mu gospodarstwa, w szczególności zaś zarządzenia, potrzebne dla uzyskiwania i spożytkowania produktów leśnych.

Pełnomocnictwo zarządcy gospodarstwa rozciąga się na sprawy i czynności prawne, oznaczone w artykule 47., ustęp 1. i 2., u. h.

Zarządca gospodarstwa winien prowadzić sprawy podległych mu przedsiębiorstw ze starannością porządnego kupca. Ma on obowiązek zachowania milczenia i tajemnicy o doszłych do jego wiadomości stosunkach i urzędzeniach gospodarstwa.

§ 5.

Dla zarządzeń, leżących poza zakresem zwykłego ruchu gospodarstwa, w szczególności do zawierania umów, przekraczających spożytkowanie normalnego dochodu rocznego, musi zarządca gospodarstwa posiadać zatwierdzenie politycznej władzy krajowej.

W czasie trwania ustanowienia zarządcy gospodarstwa spoczywa prawo zastępstwa każdego pełnomocnika oraz kierowników i funkcyjnaryuszy.

Zarządca gospodarstwa ma podpisywać się w ten sposób, że dodaje do firmy swe imię i nazwisko z dodatkiem „zarządca gospodarstwa“.

§ 6.

Jeśli z posiadaniem lasu lub z przedsiębiorstwem połączone jest wykonywanie pewnych uprawnień (prawa polowania, rybołówstwa, przemysłowe etc.), to zarządcy przedsiębiorstwa przysługuje także wykonywanie tych praw.

§ 7.

Obecny w gospodarstwie personal dozorujący i robotniczy poddany jest kierownictwu zarządcy gospodarstwa i ma stosować się do jego zarządzeń. Co do wypowiedania i oddalania tych osób przysługują zarządcy gospodarstwa prawa posiadacza.

Jeśli niema zupełnie lub w dostatecznej ilości personalu, potrzebnego dla utrzymania ruchu, to zarządca gospodarstwa winien w miarę możności postarać się o jego ustanowienie.

§ 8.

Osoby podległe (§ 7.) są obowiązane wobec zarządcy gospodarstwa do udzielania wyjaśnień we wszystkich sprawach, stojących w związku z gospodarstwem.

Obowiązek udzielania wyjaśnień ciąży także na wszystkich osobach, które były przedtem funkcyjnaryuszami przedsiębiorstwa lub w niem zatrudnione.

§ 9.

Zarządca przedsiębiorstwa ma prawo do zwrotu wydatków w gotówce i do stosownego wynagrodzenia za swą czynność. Wysokość tych kwot ustanawia polityczna władza krajowa.

Odpowiedzialność państwa za prowadzenie spraw gospodarstwa przez zarządcę gospodarstwa i za zaspokojenie jego roszczeń nie istnieje.

§ 10.

Zarządca gospodarstwa jest obowiązany do składania rachunków. Jeśli przy ustanowieniu niczego innego nie zarządzono, należy rachunek przedkładać politycznej władzy krajowej corocznie, w każdym zaś razie po ukończeniu zarządu gospodarstwa.

Polityczna władza krajowa zbada rachunek pod względem rachunkowym i technicznym. Ewentualne koszty, które okażą się przy zbadaniu nieuniknione, należy pokryć z gospodarstwa.

§ 11.

Znajdujące się w posiadaniu obcokrajowców przedsiębiorstwa, dla których ustanowiono zarządcę gospodarstwa, mogą wnosić przez niego do sądu roszczenia prawno- Prywatne, nie będąc obowiązane do dostarczenia dowodu wzajemności.

§ 12.

Roszczenia posiadacza albo też uczestnika przedsiębiorstwa wobec zarządcy gospodarstwa o zwrot szkód, można podnosić tylko za zgodą politycznej władzy krajowej. Należy udzielić zezwolenia, jeśli chodzi o zawinione naruszenie obowiązków.

Przeciw udzieleniu lub odmowie zezwolenia żadne zażalenie nie jest dopuszczalne. O ile nie udziela się zezwolenia, niedopuszczalna jest również droga prawa.

§ 13.

Zarządca gospodarstwa stoi pod nadzorem politycznej władzy krajowej i jest związany jej wskazówkami. Polityczna władza krajowa może

zarządcę gospodarstwa uwolnić od prowadzenia interesów i ustanowić innego.

Zarządcę gospodarstwa należy także uwolnić na jego wniosek, jeśli później nastaną takie stosunki, któreby uzasadniały nieprzyjęcie (§ 2., ustęp 2.).

§ 14.

Zarząd gospodarstwa należy uchylić z urzędu lub na wniosek posiadacza, skoro tylko zostaną usunięte stosunki, które dały powód do ustanowienia zarządcy gospodarstwa.

§ 15.

Zarządcy gospodarstwa nie służy środek prawny przeciw zarządzeniom politycznej władzy krajowej.

Posiadacze, przedsiębiorcy i inni interesowani mogą przeciw zarządzeniom politycznej władzy krajowej, wydanyim w wykonywaniu tego rozporządzenia — z wyjątkiem wypadku § 12., ustęp 2. — wnieść rekurs u tej władzy w ciągu 14 dni. O rekursie, który nie ma mocy wstrzymującej, rozstrzygają co do gospodarstw leśnych Ministerstwo rolnictwa a co do przedsiębiorstw przemysłowych Ministerstwo handlu po wzajemnem porozumieniu się.

§ 16.

Za przekroczenia przepisów tego rozporządzenia oraz wydanych na jego podstawie zarządzeń i zleceń, będzie władza polityczna pierwszej instancyi karała grzywną do 5000 koron lub aresztem do 6 miesięcy.

Do postępowania i toku instancyi mają być zastosowane ogólne przepisy o postępowaniu administracyjnem.

§ 17.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Hohenlohe wlr.
Zenker wlr.

Hochenburger wlr.
Spitzmüller wlr.

56.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 28. lutego 1916,

w sprawie uzupełnienia rozporządzenia ministerjalnego z dnia 15. września 1915, Dz. u. p. Nr. 267, o obrocie Inem.

Na mocy rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, co następuje:

Artykuł I.

Zmienia się § 6. rozporządzenia ministerjalnego z dnia 15. września 1915, Dz. u. p. Nr. 267. i ma teraz opiewać:

§ 6.

W celu objęcia lnu przez Centralę dla zakupna utworzy ta ostatnia kantory objęcia, na razie w Trutnowie, Niemieckiem Brodzie i w okolicy Mor. Schönbergu.

Centrali dla zakupna przysługuje prawo ustanawiania funkcyonaryuszy dla zbierania lnu, legitymowanych przez Ministerstwo handlu, w celu wyszukiwania i obejmowania lnu na miejscu składu. Organy te, bez ujmy dla ich cywilnoprawnej odpowiedzialności wobec Centrali dla zakupna, są odpowiedzialni za sumienne przestrzeganie postanowień tego rozporządzenia i podlegają w tym względzie przepisom karnym § 7. Mają oni przy wykonywaniu swej czynności trzymać się instrukcyi Centrali dla zakupna, zatwierdzonej przez Ministerstwa handlu i rolnictwa, i przedkładać Centrali rachunki ze swego obrotu pieniężnego. Ministerstwo handlu może każdego czasu powyższym funkcyonaryuszom odebrać legitymację.

Przy obejmowaniu lnu winien funkcyonaryusz zbierający wypłacić sprzedającemu stosowny zادةk. Zapłata reszty po odliczeniu ponoszonych w myśl rozporządzenia przez stronę kosztów dowozu i przewozu aż do kantoru objęcia następuje po ostatecznem obliczeniu wartości lnu przez kautor objęcia.

Funkcyonaryusz zbierający ma jednak też prawo obejmowania lnu za ustalonym rachunkiem, skoro sprzedający woli ten rodzaj postępowania.

Wynagrodzenie za len, objęty przez Centralę dla zakupna, w razie, jeśli dobrowolna ugoda nie dojdzie do skutku, ustanowi przy współudziale strony sąd powiatowy, w którego okręgu towar się znajduje, w postępowaniu niespornem, po wysłuchaniu rzeczoznawców.

W tym przypadku ma Centrala dla zakupna przy objęciu zapłacić na razie ofiarowaną przez nią cenę kupna w gotówce.

Rozstrzygnięcie sądu powiatowego można za-
czepić rekusem w ciągu 8 dni. Przeciw orzeczeniu II. instancyi dalszy środek prawny nie jest dopuszczalny.

O ile kosztu postępowania ma zwrócić jedna strona lub też mają one być rozdzielone między strony, rozstrzyga sąd według swobodnego uznania.

Sądowe postępowanie nie odraza obowiązku dostawy.

Artykuł II.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Hochenburger wlr.	Zenker wlr.
Leth wlr.	Spitzmüller wlr.